

Βεροίας: «Να λάβουμε τη χάρη των Αγίων Λουκά και Γερασίμου» (ΦΩΤΟ-ΒΙΝΤΕΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το εσπέρας της Τρίτης, 10ης Δεκεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον κατάμεστο Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στην Ιερά Ακολουθία μαζί με το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά του Ιατρού, το οποίο τίθεται σε προσκύνηση κάθε Τρίτη στην καθιερωμένη Ιερά Παράκληση, τέθηκε σε προσκύνηση η δεξιά χείρα του Αγίου Γερασίμου του Υμνογράφου με την ευκαιρία της πρόσφατης εορτής του.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Πάυλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Στήν πρός Ρωμαίους έπιστολή του, γράφει ό άγιος Λουκάς, ό άπόστολος Παῦλος άναφέρεται στά πνευματικά χαρί-σματα. «Έχον-τες δέ χαρίσματα κα-τά τήν χάριν τήν δοθεῖσαν ήμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατά τήν άναλο-γίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, έν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ό διδάσκων έν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ό παρακαλῶν, έν παρακλήσει».

Όλοι, δηλαδή, έχουμε κάποια χα-ρί-σματα, άνάλογα μέ τή χάρη πού μᾶς δό-θηκε. Άλλοι έχουν τό χάρι-σμα τῆς προφητείας, άλλοι τῆς δι-δα-σκαλίας, άλλοι τῆς διακονίας. Καί εἶναι πολύ σημαντικό γιά τόν καθένα μας νά καταλάβει, συνεχί-ζει ό άγιος Λουκάς, ποιό ακριβῶς χάρισμα έλαβε από τόν Θεό καί γιά ποιό έργο τόν προόρισε.

Συχνά συμ-βαίνει ή αὔθαίρετη συμπε-ρι-φορά μας νά μᾶς οδηγεῖ στό νά έπι-διώκουμε νά ζοῦμε κατά τρόπο πού δέν μᾶς ταιριάζει καί δέν εἶναι εὔάρεστος στόν Θεό ή νά κάνουμε κάποιο έργο άνάρ-μοστο γιά μᾶς. Επιδιώκουμε ἴσως τίς ὕψηλές καί τιμη-τι-κές θέσεις, περιφρονώ-ντας τίς κατώτερες, οἱ όποῖες ὅμως ένδεχομένως μᾶς δίνονται από τόν Θεό, έπειδή Έκεῖνος μᾶς προορίζει γιά κάποιο συγκε-κριμένο έργο σύμφω-να μέ τίς δυνάμεις μας, τό όποῖο καί ται-ριάζει στίς συνθηκες τῆς ζωῆς μας.

Θά πρέπει, λοιπόν, νά έξετάζουμε τόν έαυτό μας καί νά βρίσκουμε ποιό χάρισμα μᾶς έδωσε ό Θεός, ὥστε νά τόάξιοποιουῦμε πρός ὄφε-λος τῶν συνανθρώπων μας αλλά καί τῆς σωτηρίας μας. Διότι, ὅπως μᾶς διδάσκει καί ό άπόστολος Παῦ-λος, ό Θεός δίδει τά χαρίσματα «κα--τά τήν άναλογίαν τῆς πίστε-ως», καί αὐτό από τήν άπειρη εὔ-σπλαγ-χνία του. Άν μᾶς έδινε χαρί-σματα μεγαλύτερα από τίς δυνατό-τητές μας, εἶναι βέβαιο ὅτι δέν θά μπορούσαμε νά τά άξιοποιήσουμε κατάλληλα, καί εἴτσι οὔτε στούς άδελ--φούς μας θά ἦταν ὠφέλιμα οὔτε σέ έμᾶς.

Υπάρχουν βεβαίως άγιοι, οἱ όποῖοι άξιώθηκαν πολλῶν χαρι-σμά--των, γιατί ό Θεός διέβλεπε ὅτι εἶχαν τή δύναμη καί τή θέληση νά τά άξιοποιήσουν κατάλληλα. Καί ένας από αὐτούς ἦταν καί ένας σύγχρονος άγιος, ό ὁσιος Γεράσι-μος ό Ύμνογράφος, ό Μικραγιαν-νανίτης, τοῦ όποίου τή μνήμη έορ-τάσαμε πρίν από λίγες ήμέρες, στίς 7 Δεκεμβρίου. Καί άπόψε έχουμε τήν εὐλογία, έκτός από τήν ιερή του εἰκόνα, ή όποία εὔρίσκεται πά-ντοτε έδῶ στόν ναό τοῦ άγίου Λου-κά, νά προσκυνοῦμε μαζί μέ τό χα-ρι-τόβρυτο λείψανο τοῦ άγίου Λουκά καί τήν

ἀγια-σμέ-νη καί πνευματοκίνητη δεξιὰ χεῖρα τοῦ ὁσίου Γερασίου, τό χέρι δηλαδή ἐκεῖνο μέ τό ὁποῖο συνέ-γραφε τούς θαυμάσιους ὕμνους ἐμπνεόμενος καί ἐνισχυόμενος ὁ Ὅσιος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Τό χάρισμα τοῦ ὕμνογράφου, τό ὁποῖο ἔλαβε ἀπό τόν Θεό, καί μάλιστα ἐνῶ ἦταν ἀκόμη νέος καί στήν ἡλικία καί στή μοναχική ζωή, εἶναι ἀπόδειξη τῆς μεγάλης χάρι-τος τοῦ Θεοῦ, γιά τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς του, γιά τήν πίστη καί τήν ὑπομονή του νά ζεῖ μόνος στήν ἀπαράκλητη ἔρημο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στή Μικρά Ἀγία Ἄννα, ἀντιμέτωπος μέ τούς πειρασμούς καί μέ τόν δαίμονα πολλές φορές, ἔχοντας ὄπλο του μοναδικό ἀλλά καί ἰσχυρό τήν προσευχή καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού τόν σκέπαζε.

Ἐνα πρωινό, ἐνῶ προσευχόταν ὁ Ὅσιος στό παρεκκλήσι του, βλέπει ἀπό τό παράθυρο ἕναν πελώριο σκύλο, ἀσυνήθιστο γιά τήν περιοχή, γιατί δέν ὑπῆρχαν σκυλιά. Σκέφθηκε ὅτι θά ἦταν κάποιου κυνηγοῦ πού βρέθηκε ἐκεῖ καί χάθηκε. Βγήκε, λοιπόν, νά τοῦ δώσει ἕνα κομμάτι ψωμί. Καί ἐνῶ ἐκεῖνος βγήκε μέ διάθεση καλή καί ὅσο τό φώναζε, ἐκεῖνο ἔφευγε. Καί γιά μιά στιγμή κάνει τό σταυρό του καί λέγει: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ...». Καί αὐτό ἔσκασε. Ἦταν ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος πῆγε νά τόν σταματήσει ἀπό τήν προσευχή του. Ἔσκασε καί ἔγινε χιλιάδες κομμάτια πού ἔβγαζαν σπίθες.

Χαρακτηριστικό εἶναι ὅμως ἀκόμη καί ἕνα ἄλλο θαυμα-στό γεγονός πού διηγεῖτο ἕνας ἀπλοῦς καί ταπεινός μοναχός, ὁ Γερο-Ἐφραίμ ὁ ταλαίπωρος, ὅπως ἦταν τό προσωνύμιό του λόγω τῆς ταπεινώσεώς του, καί συνέβη τό διά-στη-μα πού ὁ ὁσιος Γεράσιμος ἀσκή-τευε μόνος του στήν Καλύβη τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Μία ἡμέρα περνοῦσε, ὅπως ἔλεγε, ἔξω ἀπό τήν Καλύβη καί εἶδε τόν Τίμιο Πρόδρομο. Ἀπλοῦς καθὼς ἦταν ὁ Γερο-Ἐφραίμ τόν ρώτησε: «τί κάνεις ἐδῶ, Τίμιε Πρόδρομε». Καί τότε ἄκουσε ἐκεῖνον νά τοῦ ἀπαντᾷ: «φυλάγω τό καλογέρι», δηλαδή τόν πατέρα τότε Γεράσιμο, «πού μοῦ ἀνάβει τό κανδήλι».

Γι' αὐτόν τόν ἀγῶνα καί τήν ὑπο-μονή του νά τηρήσει τήν ὑπόσχεση πού ἔδωσε κατά τήν ἡμέρα τῆς μο-ναχικῆς του κουρᾶς καί νά παρα-μεί-νει διά βίου στό Ἅγιο Ὅρος, ἀξιῴθηκε νά δεῖ τόν Χριστό, ἐνῶ προσευχόταν, «λάμποντα ὑπέρ χιλί-ους ἡλίους», ὅπως ἔγραψε ὁ ὁσιος Γεράσιμος σέ ἕνα σημείωμα στό ὁποῖο περιέγραφε αὐτή τήν οὐράνια ἐμπειρία καί τό ὁποῖο βρῆ-καν οἱ πατέρες μετά τήν κοίμησή του, ἀλλά καί νά λάβει τό μέγα χάρισμα τοῦ ὕμνογράφου καί νά ἀναδειχθεῖ ὁ σπουδαιότερος καί πολυγραφότερος μεταβυζαντινός ὕμνογράφος.

Καί παρότι εἶχε τό μεγάλο αὐτό χάρισμα, γιά τό ὁποῖο εἶχε τιμηθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία καί εἶχε βραβευ-θεῖ ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καί ἀπό πολλούς ἄλλους σημαντικούς φορεῖς, ἀλλά καί εἶχε δεχθεῖ πρόσ-κληση νά διδάξει Ὑμνογραφία στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ Πανεπι-στη-μίου Ἀθηνῶν, ὁ ὁσιος Γεράσιμος προτίμησε νά

παραμείνει ένας απλός μοναχός μέσα σέ ένα ταπεινό κελί καί νά ἔχει ὡς ἔργο του τήν προσευχή. Εἶχε μάλιστα τόση θερμή καί τόση δύναμη ἡ προσευχή του, ὥστε ἕνα βράδυ, ὅταν ἀσκή-τευε ἀκόμη στήν Καλύβη τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἕνας ἄλλος μονα-χός, ὁ Γέρων Ἀβιμέλεχ, πού ἀσκή-τευε σέ μία ἄλλη καλύβη ἐκεῖ κοντά, εἶδε μέσα στό σκοτάδι τήν καλύβη τοῦ ὁσίου Γερασίμου νά φλέγεται καί εἶπε στόν ὑποτακτικό του, τόν π. Διονύσιο, «ἡ καλύβη τοῦ π. Γερασίμου ἔπιασε φωτιά, πᾶμε νά δοῦμε τί γίνεται, πᾶμε νά τόν βοηθήσουμε». Ὄταν ἔφθασαν ὅμως καί οἱ δύο τρέχοντας στό κελί τοῦ Ὀσίου καί κοίταξαν ἀπό τό παράθυρο, ἀπό ὅπου ἔβλεπαν τίς φλόγες νά βγαίνουν, γιά νά δοῦν τί συμβαίνει, εἶδαν τόν ὅσιο Γεράσιμο πεσμένο στό δάπεδο τοῦ μικροῦ ναοῦ νά προσεύχεται. Καί τότε κατά-λαβαν ὅτι αὐτό πού εἶδαν ἦταν αὐτό πού ζοῦσε καί ἔβλεπε ὁ ὅσιος Γεράσιμος, καί ἀπομακρύνθηκαν γιά νά μὴν τόν ἀποσπάσουν ἀπό αὐτή τή θεία ἐμπειρία.

Αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουμε τήν εὐλογία νά προσκυνήσουμε τό τίμιο καί χα-ριτόβρυτο λείψανο, γιά νά ἀντλή-σου-με χάρη ἀπό τή χάρη του, διότι, ὅπως λέγουν οἱ πατέρες, καί μόνο ἡ ἐπαφή μέ τά ἱερά λείψανα τῶν ἁγίων μᾶς ἁγιάζει καί μᾶς μετα-δί-δει τή χάρη, τήν ὁποία τόσο πλού-σια διέθεταν ἐκεῖνοι στή ζωή τους.

Ἄς τήν λάβουμε καί ἐμεῖς ἀπόψε γιά νά μᾶς στηρίζει καί νά μᾶς ἐνισχύει στόν ἀγώνα μας καί στή ζωή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)